

Luokkaviha

Kirj. Lauri-Veli

LUOKKAVIHALLA me olemme oppineet ymmärtämään vihaa, joka johtuu luokkien välisistä suhteista ja ensitilassa omistavan luokan ja omistamattoman luokan välisistä suhteista. Joskus me olemme lukeneet kirjoituksia, joissa kehoitetaan välttämään luokkavihaa. Valkea on kuitenkin ajatella luokkataistelua, johon ei yhdistyisi luokkavihaa. Luokkataistelussa selvenee luokkien välinen etujen ristiriita, joka nostaa luokkavihan pinnalle ja silloin se ei ole enää teoreettinen ymmärrys luokkavihasta, vaan se on toiminnan kautta tullut havainnollisesti tosiasiaksi.

Omistava luokka, joka omistaa kaiken ja tahtoo määrätä kaiken muun ohella myös työvoiman hinnan, joka on ainoa omaisuus mitä työväenluokka omistaa, ja jos omistava luokka näkee luisuvan määräämisvaltansa työvoimanostossa työvoiman omistajien, s.o., työväenluokan omiin käsiin, niin ei ole rajaa omistavan luokan luokkavihalla. Omistavaluokka koettaa tuhota työväenluokan vastustuskyvyn luokkana ja samalla se koettaa tuhota myöskin tärkeimpiä työväenluokan yksityisiä jäseniä. Tuskin lienee tarpeellista yksityiskohtaisesti todistella, miten omistavaluokka vihan vimmalla talstelee luokkaetujensa puolesta.

Onko oikeutettua työväenluokan omata luok-

kavihaa, sen käytännölliseltä- ja moraaliselta kannalta katsoen? Käytännölliseltä kannalta katsottuna me tiedämme sen, että omistavaluokka on alkusyyllinen luokkavihaan ja työväenluokan luokkaviha on vain seuraus siitä, mitä on jo ennen tapahtunut. On täytynyt tapahtua työvoiman riiston ennenkuin on voinut syntyä työväenluokassa luokkakäsitys ja sen mukana luokkaviha. Rakastaa vihollistaan, voi joidenkin mielestä olla lause, mikä sammuttaa luokkavihaa, mutta koskaan se ei ole saavuttanut käytännöllistä arvoa.

Työväenluokan luokkaviha ei ole luonteeltaan samanlaatuista, sikäli kuin se käytännössä ilmenee, kuin omistavanluokan luokkaviha. Tietoisena työväen luokan osan luokkaviha kohdistuu tätä luokkajärjestelmää kohtaan ja se taistelee sen poistamiseksi; tietoisena siitä, että kun tullaan luokattomaan yhteiskuntaan, niin sitten on polstettu se syy, joka synnyttää luokkavihaa. Omistavanluokan luokkaviha kohdistuu yksilöiden tuhoamiseen ja joskus järjestettyyn tuhansien jopa kymmenientuhansien joukkolahtaukseen. Työväenluokka ei tule niitä unohtamaan luokkana ennenkuin tämä järjestelmä on kukistettu, ja niin kauan elää — ei persoona — vaan työväenluokan luokkaviha.

Kulkurin Laulu

Kirj. NESU

*Laula mä uneen, oi äitini,
Niinkuin sä lauloit silloin
Kun olin lapsonen itkevä,
Leväten rinnoillas illoin.*

*Muistossa aina on pysynyt
Hetket nuo lapsuusaikain.
Muiston tuon rinnassa säilytän
Aarre se on mulla rakkain.*

*Vuosiin en kuullut oo laulus'
En nähnyt hymyäsi.
Lapsuuden koti on loitolla,
Kaukana hoivaava käsi.*

*Maailman myrskyt mua tuudittaa
Ei ole rauhaa suotu.
Miks' olen kulkuri poloinen
Maailman melskeihin luotu?*